ČESKO IZRAELSKÁ
SMÍŠENÁ OBCHODNÍ KOMORA

Bulletin

VYDÁNÍ 02
ROČNÍK 22

str. 3-5

ČESKÁ SPOLEČNOST NENÍ V NEPOŘÁDKU, ŘÍKÁ ŠIMON PÁNEK, LAUREÁT CENY ARNOŠTA LUSTIGA ZA ROK 2021

Desátým laureátem Ceny Arnošta Lustiga je Šimon Pánek

rubrika RCAL

Jubilejním desátým laureátem Ceny Arnošta Lustiga, která je udělována za odvahu, statečnost, lidskost a spravedlnost, se stal ředitel organizace Člověk v tísni Šimon Pánek. Člověka v tísni založil před třiceti lety, během nichž z něj vybudoval jednu z nejaktivnějších humanitárních organizací v Evropě.

Cenu převzal 18. května ve 12 hodin z rukou předsedy vlády České republiky Petra Fialy, který je členem Čestného výboru Ceny a předsedy Výboru Ceny profesora Jana Pirka v Rezidenci primátora hlavního města Prahy.

„Šimon Pánek celým svým životem, nejen postoji, ale i praktickými činy, více než vrchovatě splňuje všechna čtyři kritéria, pro která je Cena Arnošta Lustiga udělována," říká profesor Jan Pirk.

Na téma odvahy, statečnosti, lidskosti a spravedlnosti, za něž je Cena Arnošta Lustiga udílena, Šimon Pánek říká: „Jsou to hodnoty, které tu vždy byly, jsou a budou. Člověk by se měl chovat odvážně, když narazí na situaci, která odvahu vyžaduje. Může to znamenat neml-čet, když se kolem dějí věci, které nejsou správně, netolerovat lži, korupci nebo manipulaci. Měl by být statečný, když je pod nějakým tlakem. Lidskost můžeme každý projevit stokrát za den, to nejmenší je zajímat se o osud slabších. Na spoustu nespravedlností pak člověk naráží v běžném životě a může mít odvahu se postavit a říct, že tohle není fér, není to správně. Může jít o cokoliv, o ústrk ve škole, předbíhání ve frontě či protežování kolegy nebo kolegyně. Nechtěl bych ale vyhlašovat nějaké velké morální kázaní, toto je věc každého člověka, aby se znovu a znovu rozhodoval, jak se zachová. I malý posun, který naplní tyto čtyři hodnoty, může ve společnosti znamenat hodně. Čím víc z nás sebere odvahu a zachová se statečně, tím víc to bude vidět."

Pro jubilejního desátého laureáta byla připravena zcela nová soška, kterou navrhl designér Maxim Velčovský a vyrobila společnost Lasvit. Podoba ceny vychází z hodnot, které Lustig svým životem naplňoval, a za něž je dnes ocenění udělováno. Jde o jakoby zmačkaný válec z ušlechtilého křišťálu. „Cena je pomuchlaná, stejně jako je pokřivený svět, v němž žijeme. Není čistý ani dokonalý, ale optikou odvahy a statečnosti, lidskosti a spravedlnosti jej lze prohlédnout a krásu v něm najít," uvádí její autor Maxim Velčovský.

„Cena Arnošta Lustiga se stala cenou skoro nemožnou. Tak jak se vykrystalizovaly ony kvality, tedy odvaha a statečnost, lidskost a spravedlnost, vyvstala otázka, kdo v dnešní době může v těchto hodnotách a heroických vlastnostech obstát. Nechtěli jsme ale její udělování vzdát. A jsem rád, že se nám podařilo najít dalšího mladého, aktivního a současného laureáta v Šimonu Pánkovi. Považuji jej za mimořádně skvělou volbu nejen s přihlédnutím k aktuální situaci ve světě," říká president Česko-izraelské smíšené obchodní komory a jeden z původců myšlenky Ceny Pavel Smutný.

Foto: Morris Media

CENA
ARNOŠTA
LUSTIGA
za rok 2021

Děkujeme našim partnerům

GENERÁLNÍ PARTNER

ŠKODA

HLAVNÍ PARTNEŘI

ČESKÁ spořitelna
asseco
SKUPINA ČEZ
metopta
pramacom
CSG CZECHOSLOVAK GROUP
UNIVERZITA KARLOVA

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

Česká televize
Český rozhlas
REFLEX

PARTNEŘI

OMNIPOL
CÍSAŘ ČEŠKA SMUTNÝ
TESCO SW
CASUA
dekonta
CHECK POINT
LASVIT
DARAMIS
Dallmayr
SPIELBERG
Bohemian Heritage Fund
TOP HOTEL Praha
Label Up

ČESKO IZRAELSKÁ SMÍŠENÁ OBCHODNÍ KOMORA

rubrika R CAL

Česká společnost není v nepořádku *Pomoc a hodnoty s laureátem Ceny Arnošta Lustiga*

medailonek M osobnost

ŠIMON PÁNEK

Šimon Pánek byl v roce 1989 jedním ze studentských vůdců Sametové revoluce. Už rok předtím ale organizoval spolu s Jaromírem Štětinou humanitární pomoc pro oběti zemětřesení v Arménii. Na tuto činnost navázal v roce 1992 založením humanitární a lidskoprávní organizace, z níž se později vyvinul Člověk v tísni. Ten dnes patří k největším organizacím tohoto typu v Evropě. Šimon Pánek také působil v Kanceláři prezidenta republiky za úřadování Václava Havla a věnoval se filmové produkci. Za své aktivity získal již mnoho ocenění, kromě Ceny Arnošta Lustiga také Medaili za zásluhy III. stupně, cenu Evropan roku nebo Stříbrnou medaili předsedy Senátu.

Jubilejním desátým laureátem Ceny Arnošta Lustiga, která se uděluje mimořádným osobnostem, jež svým životem naplňují hodnoty odvahu a statečnost, lidskost a spravedlnost, se stal Šimon Pánek. Ředitel organizace Člověk v tísni ji získal za třicetiletou aktivitu na poli humanitární pomoci, která v našich končinách nemá obdoby. V těchto týdnech a měsících je jí bohužel třeba víc než kdy jindy.

Co pro vás znamenají hodnoty odvaha a statečnost, lidskost a spravedlnost, za něž je Cena Arnošta Lustiga udělována?
Když je takhle seřadíte za sebou, trochu to v našem digitálním světě zní jako cosi, co bylo. Ale je zajímavé, že já při předávání kultury v Člověku v tísni používám podobné pojmy a různé příběhy, protože hodnotová kultura je něčím, co mnoha organizacím chybí. U mě jde o spojení dvou věcí: sebevědomí a pokory. Sebevědomí vůči riziku, do něhož jdeme, vůči politikům a překážkám, které musíme překonat. A pokora vůči těm, pro které a se kterými pracujeme, tedy s lidmi, kterým pomáháme, s aktivisty, uprchlíky, lidmi ve válkách, s lidmi, kteří žijí ve velmi chudých zemích, často negramotnými a velmi omezenými ve svých možnostech v životě. Nejsou to synonyma, ale našli bychom tyto hodnoty v oněch čtyřech pojmech.

Odvaha podle mě vzniká tím, že člověk překonává překážky. Já jsem skaut a vnímám i takové věci, že člověk umí vzít batoh a dvacet dní chodit po horách, umí se o sebe postarat, nebojí se rizika a zvyká si na obtíže. S tím roste odvaha, která souvisí i s důvěrou, že překážky překonáte. Statečnost přichází ve chvíli, kdy se něco děje a je třeba nikoliv nemít strach, ale zpracovat jej tak, aby člověka neparalyzoval a dotyčný obstál v napětí, strachu či stresu. V tom to mám jednodušší, mám relativně vysoký „risk apetite“, tedy ochotu jít do rizikových situací. Když už se něco krizového děje, strach necítím, takže vlastně žádnou zvláštní statečnost vynakládat nemusím. Někdy jde ale také o to postavit se tváří v tvář populistickému politikovi, který vás chce denunciovat v živém rozhovoru v televizi – to je možná v naší moderní době větší riziko než leccos jiného.

Myslím, že tyto dvě vlastnosti mám. Trochu ze skautství, trochu po tátovi, který byl velmi pevný. Jako politický vězeň utekl po třech letech z Jáchymova, dopadli ho a nakonec pustili z vězení po jedenácti letech. A vždy měl pověst klidného a solidního spoluvězně, jak na něj vzpomínali. Vnímám ho jako člověka, který v jakékoliv situaci zachoval klid, dokázal myslet analyticky a zvážit možnosti.

A co lidskost a spravedlnost?
Lidskost je snad úplně samozřejmá, alespoň u nás v Člověku v tísni. Proto pomáháme slabším. Sám jsem z pražské intelektuální elity, která sice za komunismu byla oproti těm, kteří z režimu profitovali, materiálně v zásadě chudá, ale zachovala si určitou intelektuální linku a úroveň. Kolegové se mi občas smějí, že jsem se narodil tam, kde chudobu neznáme – v Praze na Vinohradech –, ale přesto pomáháme slabším. Lidskost a solidarita hodně ukazuje míru vyspělosti dané společnosti. V Česku po konci komunismu převládl diskurz, že každý si může za svůj život a my úspěšní, rychlí, vzdělaní se nebudeme zabývat těmi slabšími, společnost vůči nim byla tvrdá. Uvědomění ale roste a ti, kdo jsou úspěšnější, se dnes těmi slabšími zabývají. Člověka v tísni vnímám jako servis společnosti, aby se o takové lidi mohla starat.

Spravedlnost je snad vůbec nejdůležitější, pokud se můžete spolehnout, že věci fungují férově, že jsme si všichni rovni – od ministerského předsedy až po někoho se zvláštními potřebami. Opakuji to sobě i ostatním, jsem sice ředitel, ale nejsem lepší člověk než náš kolega Lukáš, který sedí na recepci. Nespravedlnost mě vždy iritovala a je jedním z motorů toho, co dělám. Vadí mi, když věci nejsou spravedlivé nebo správné, mezi těmi pojmy není tak velká vzdálenost. Správně znamená, že se ve válkách nezabíjejí civilisti, že silnější nedrtí slabší, a tím myslím státy nebo třeba exekutory. Touha po spravedlnosti je u mě silná.

Člověk v tísni se oněch hodnot dotýká často v těch nejextrémnějších polohách, ale současně jste zmínil spoustu všednodenních situací. Jak tyto hodnoty může každý z nás prokazovat v běžném, každodenním životě?
Jsou to hodnoty, které tu vždy byly, jsou a budou. Člověk by se měl chovat odvážně, když narazí na situaci, jež odvahu vyžaduje. Může to znamenat nemlčet, když se kolem dějí věci, které nejsou správné, netolerovat lži, korupci nebo manipulaci. Měl by být statečný, když je pod nějakým tlakem. Současně platí, že každý máme svou míru statečnosti a rozhodně nechci moralizovat, že ten, kdo má strach a něco vzdá, je horším. Lidskost může každý projevit stokrát za den, to nejmenší je zajímat se o osud slabších, dá se

dobrovolničit, přispívat, zvednout hlas, když něco řešíme. K projevům lidskosti není potřeba dělat nic zvláštního. Na spoustu nespravedlností pak člověk naráží v běžném životě a může mít odvahu se postavit a říct, že tohle není fér, není to správně. Může jít o cokoliv, o ústrk ve škole, předbíhání ve frontě či protežování kolegy nebo kolegyně. Nechtěl bych ale vyhlašovat nějaké velké morální kázání, toto je věc každého člověka, aby se znovu a znovu rozhodoval, jak se zachová. I malý posun, jenž naplní tyto čtyři hodnoty, může ve společnosti znamenat hodně. Čím víc z nás sebere odvahu a zachová se statečně, tím víc to bude vidět.

Některé hodnoty jistě naplňují také Češi už jen tím, že Člověku v tísni přispívají. Proč se Češi tak silně semkli zrovna za Ukrajinu a pomohli vybrat rekordní částku na její podporu?
Musím trochu zpochybnit, že tato sbírka vyčnívá tak výrazně. Před dvaceti lety jsme například na povodně vybrali 250 milionů korun, kdybychom zohlednili finanční posun ve společnosti, jsme dnes třeba na miliardě, to už není zase takový rozdíl. Důvodů, proč Češi pomáhají Ukrajině, je hned několik. Máme stále živou zkušenost s ruskou okupací, paměť roku 1968 v nás je. Je to také nám blízká, téměř sousedská země, navíc skoro každý z nás zná nějaké Ukrajince nebo Ukrajinky a víme, že jsou to milí a pracovití lidé. Velkou roli rovněž hraje i způsob, jakým velká, silná země, tedy Rusko, které je vnímáno jako hrozba již déle, najednou přepadne menší zemi. Ty důvody se spojily a vysílají vzkaz proti válce, proti agresi Ruska. Roli hraje i důvěra v organizace, které na Ukrajině pracují, zejména v Člověka v tísni, který tam působí už sedm let. A jde také o synergii s tím, jak se zachovala česká vláda. Kdyby lavírovala nebo relativizovala, pomoc veřejnosti by jistě byla slabší.

Částka vybraná v této jediné sbírce představuje významný díl rozpočtu Člověka v tísni z posledních let.
Finanční nárůst není tak dramatický, loni jsme hospodařili s 2,7 miliardami korun, na Ukrajinu se zatím vybralo 1,7 miliardy korun a budeme je čerpat nejméně po dobu dvou let. Peníze vybrané veřejností, jak je to u nás v každé sbírce, nejsou jediným zdrojem pomoci, jsou především zdrojem nejrychlejším. Pak ale nastupují institucionální peníze velkých dárců. Jsme rádi, že nám česká vláda dá deset nebo dvacet milionů, je to i určitý mandát. Ale klíčovými partnery pro nás jsou Evropská komise a vlády Kanady, Švýcarska, Spojených států a dalších velkých donorů, kde doufáme, že získáme kolem 100 až 150 milionů dolarů během dvou let, což je ještě jednou tolik, než se vybralo ve sbírce. Pracujeme s operačním rozpočtem 200 až 250 milionů dolarů na dva až tři roky jen na pomoc Ukrajině. Když tedy přičteme tyto peníze, budeme nově mít obrat zhruba 4,5 miliardy korun, to je obrovský skok, ale ustojíme ho.

Přineslo vám to nějaké logistické nebo personální komplikace?
Logisticky byla situace složitá zejména na začátku, protože skoro nikdo si v prvních týdnech netroufl, nebo nevěděl jak vypravit větší pomoc na Ukrajinu. Česká pomoc patří k těm nejsilnějším, Člověk v tísni byl v podstatě jediný, kdo dokázal dostat pomoc do Kyjeva, Charkova, Sumy a přes místní partnery do Buči a dalších osvobozených míst. Nyní je nebezpečné, že Rusové cílí na dálku na uzlové body infrastruktury, nově na železnici, jež je pro nás hlavním kanálem. Například zásah mostu v Dněpropetrovsku, který snad bude průjezdný, by mohl způsobit velké komplikace a třeba jednodenní zdržení a plánování objízdných tras vlaků. Personálně jsme na krize připraveni, na Ukrajině jsme měli sto zaměstnanců, teď už jich je sto padesát, a i tady v Praze jsme všichni odložili jiné povinnosti na chvíli stranou a šli se věnovat pomoci Ukrajině, včetně mě.

Člověka v tísni jste založil před třiceti lety, za tu dobu jste zblízka zažil bezpočet válek, přírodních i humanitárních katastrof a lidskoprávních útlaků. Dá se na to zvyknout? Nedopadá to na vás někdy?
Určitě to na mě dopadá, ale chirurg se taky nemůže hroutit, když vezme do ruky skalpel. Je to zkrátka profese, část lidí v ní vydrží jen pár let, někteří zcyničtí, a pak jsou lidi, kteří se s tím dokážou srovnat, mezi ně patřím i já. Některé dlouhodobé konflikty, třeba válka v Sýrii, jež trvá už deset let, působí depresivně. Ale pak vidíte to, co tam děláme, otevíráme školy, fungují

ekonomické projekty, zlepšují se podmínky v táborech, máme systém potravinových lístků s QR kódy, kdy platíme až to, co rodiny skutečně spotřebují… I ve válce lze udělat leccos, co má smysl. A to je to, co mi pomáhá. Kdybych tragédie jen konzumoval jako každodenní příděl neštěstí na internetu, vadilo by mi to víc, než když můžu něco udělat.

Cena Arnošta Lustiga slaví deset let, a tak přirozeně rekapituluje. Vy se zase můžete ohlížet za třiceti lety činnosti Člověka v tísni. Existuje nějaká tendence nebo trend v české společnosti a jejích formách pomoci?
Česká společnost byla od začátku solidární ve chvílích nepochybné katastrofy, jako byla třeba válka v Jugoslávii. V roce 1993 se vybralo 35 milionů korun na pomoc Sarajevu, mluvíme o době, kdy plat byl tři tisíce korun a mnozí mysleli, že spíš Česko pomoc potřebuje, než aby ji dávalo. A takhle to pokračovalo, válka v Kosovu, povodně… Co se zejména za posledních deset let posílilo, je pravidelné dárcovství. To před dvaceti lety neexistovalo, my dnes máme 50 tisíc pravidelných dárců, Dobrý anděl snad 250 tisíc, jsou v tom jedničkou. Pravidelné dárcovství představuje rozumovější rozhodnutí, ne jako impulzivní dar po reportáži v televizi. Naštěstí se stává normou, že lidé pravidelně někoho podporují.

V čem má z hlediska pomoci a morálních hodnot naše společnost slabiny a prostor ke zlepšení?
Určitě máme rezervy. Ač říkám, že se zlepšuje, stále je prostor pro víc pravidelných dárců. Ve skandinávských zemích takto pravidelně přispívá každý druhý. U nás jich je podle některých průzkumů až 25 % populace, ale tomu nevěřím, spíš to bude někde mezi 15 a 20 %. Jsem však rád, že třeba v souvislosti s Ukrajinou se pohnuly objemy pomoci. Většina českých firem dávala spíše statisícové dary, ač mají například miliardový obrat, ale to se teď změnilo. Najednou dostáváme od firem milion, pět, deset nebo třeba i dvacet pět milionů.

Snažíte se veřejnost k pravidelnému dárcovství aktivně motivovat?
Samozřejmě, já o tom mluvím velmi často, máme na to kampaně, výrazně to komunikujeme na našich stránkách. Vlajkovou lodí je Klub přátel Člověka v tísni, který je důležitý i tím, že polovina příspěvků jde na humanitární operace, čtvrtina na lidská práva včetně citlivých věcí, jako jsou relokace lidí v ohrožení a podobně. Součástí je také právní pomoc. Poslední čtvrtina pak jde na nové projekty a rozvoj činnosti Člověka v tísni. Kdo je členem klubu, pomáhá vlastně stavět naši organizaci tak, aby byla schopná řídit pomoc efektivně a moderně. Jako neziskovka nemáme zisk a končíme s nulou, takže nebýt klubu, nemůžeme tolik investovat do softwaru, digitalizace a podobně. Díky tomu ale patříme mezi pět nebo deset nejkompetitivnějších nevládních organizací našeho typu v Evropě.

Přes nepopiratelně záslužné činnosti, které Člověk v tísni dělá, v posledních letech sílila kritika ze strany některých politiků proti neziskovým organizacím. Jak s tímto negativním fenoménem bojovat?
My jsme si zanalyzovali, jak to ve skutečnosti je. Zjistili jsme, že kolem 12 % populace je vůči nám zásadně odmítavých, podobná skupina se cítí zcela odcizeně k NNO, cca 30 % rozlišuje a věří jen části organizací a zbytek, tedy cca 45 %, jsou aktivní podporovatelé a pasivní příznivci. To přece není špatné. Krom toho samozřejmě pracujeme na tom, aby se naši zaměstnanci necítili špatně, když někdo napíše něco ošklivého na internet. Čím větší hejt, tím často větší vtip. Paradoxně v době těch nejvýraznějších útoků nám zpravidla roste počet pravidelných dárců. Když si tohle postavíte proti sobě a zároveň vnímáte, že i nevládní sektor je sektor jako každý jiný, jsou tu schopnější a méně schopní, ale i féroví a méně féroví. Ačkoliv obecně si dovoluji tvrdit, že hodnoty jsou v neziskové sféře vysoko, dospějete k tomu, že situace není nijak zlá a že se prostě nemůžeme zamlouvat všem. Možná byl náš sektor trochu protežovaný, byl pod menší veřejnou kontrolou, než by měl být, což přineslo určitý propad ve vnímání. Poslední dobou se vnímání opět zlepšuje – s covidem, tornádem na Moravě, Ukrajinou, pozitivní rétorikou současné vlády – to vše hraje roli. Jde to zkrátka ve vlnách a je to srovnání s realitou. Je v pořádku, že se nemůžeme líbit každému. Jsou lidé, kteří prostě nechtějí pomáhat a my je naší činností iritujeme. Tím, že jsme schopni dát dohromady miliardy, a ty rozdat.

Ale ne jim…
To právě není pravda. Nejvíc našich klientů v Česku jsou typičtí podporovatelé Miloše Zemana, Andreje Babiše či Tomia Okamury. Často patří k nejchudším skupinám, které ačkoliv jim pomáháme s předlužením, exekucemi, doučováním a dalšími problémy, nás vnímají stále jako elitu z hlavního města, jež nemluví jejich jazykem.

Na konci rozhovoru se opět vraťme trošku na začátek. Co pro vás osobně znamená životní příběh Arnošta Lustiga?
Je užasnou ukázkou toho, jak prožít hodně zajímavý život plný odvahy, statečnosti, ale i lidskosti. Lidskosti ve smyslu toho, že člověk nemusí nutně být svatý, ale přijímá vše jako lidské včetně užívání si života. Lustig byl na jedné straně velmi hodnotový, ale nebyl to žádný asketa, chtěl a uměl si život užívat. A jeho příběh spojený s Izraelem je fascinující.

Po všem, co jsme si řekli: Je česká společnost odvážná, statečná, lidská a spravedlivá? Jsou u nás tyto hodnoty v pořádku?
Je to až příliš zjednodušeně položená otázka. V každé společnosti vždycky budou méně a více odvážní, stateční nebo spravedliví lidé. Česko na tom není výrazně hůř ani výrazně lépe než jiné země z našeho geopolitického prostoru. Hodně ale závisí na tom, kdo udává tón veřejné debaty, kdo formuje společenskou atmosféru a hodnoty. A to jsou politici. Strašně to podceňujeme, máváme nad tím rukou, ale ten vliv je obrovský. Po znovuzvolení Zemana prezidentem jsme se chlácholili, že to vydržíme, že nemá moc co ovlivnit, ale ukázalo se, že mluvil do všeho a vše silně ovlivnil. Když to naopak srovnáme se současným premiérem, jehož chování je normotvorné, ve společnosti se okamžitě mění atmosféra. Z nepříliš úspěšné země věčně naštvaných lidí s prolhanými politiky, bez víry v sebe i budoucnost, se rychle stala úspěšná, sebevědomá, sice malá, ale odvážná země, která má co nabídnout. Pokud by se obdobně vyměnil ještě prezident a vláda vydržela a dál se chovala podle nastaveného kurzu, může to zásadním způsobem posunout naše sebevnímání. Odvaha, statečnost, lidskost nebo spravedlnost jsou v nás. Když se budeme cítit sebevědomě a úspěšně, otevírá se pro ně daleko víc prostoru. Česká společnost není v nepořádku, v nepořádku byli v posledních patnácti letech její lídři. Na to, jak špatní tito lidé byli, je až s podivem, v jak dobrém stavu naše společnost je.

Rozhovor vedl: Šimon Slavík

Foto: Milan Mošna

CIIF - Česko-izraelské inovační fórum MZV

rubrika R spolupráce

Jednou z aktivit, na které společně Česko a Izrael spolupracuje, je Česko-izraelské inovační fórum (CIFI), které vzniklo v roce 2019 s cílem prezentovat české výsledky v oblasti výzkumu, vývoje a inovací. Platforma vznikla ve spolupráci Ministerstva zahraničních věcí, Velvyslanectví Státu Izrael a Česko-izraelské smíšené obchodní komory, aby tak doplnila některé další probíhající projekty.

Letošní Česko-izraelské inovační fórum se konalo ve středu 25. května 2022. Tentokrát se zaměřilo na téma chytrých technologií pro městské plánování a řízení. Česká republika tuto oblast dlouhodobě podporuje z národních prostředků i z kohezních fondů.

„Jedná se o jedinečnou oblast, kdy výzkumná sféra a aplikační sféra jsou velmi úzce propojeny a vidí téměř ihned dopady své práce. Jejich uživateli jsou všichni obyvatelé města. A nejvyšším komplimentem je, když o nich sami obyvatelé vlastně ani nevědí a stanou se automatickou součástí urbanistických konceptů. Toto nemá žádná jiná oblast výzkumu," řekl ministr školství Petr Gazdík.

Akci organizovalo Ministerstvo zahraničních věcí s Velvyslanectvím Státu Izrael. Dalšími partnery byly Ústav informatiky a robotiky CIIRC při ČVUT, centrum RICAIP, Česko-izraelská smíšená obchodní komoda, ICCCI a Center for smart Cities při Bar-Ilan University.

Fórum zahájili Jan Lipavský, ministr zahraničních věcí, Orit Farkash-Hacohen, izraelský ministr vědy a technologie, Ivan Bartoš, předseda vlády pro digitalizaci a ministr pro místní rozvoj, Helena Langšádlová, ministryně pro vědu, výzkum a inovace, Anna Azari, velvyslankyně státu Izrael v České republice a prezident Česko-izraelské smíšené obchodní komory Pavel Smutný.

Také Petr Kaiser pozitivně hodnotí přínosy letošního fóra. „Z jednání konference a diskuzí, které izraelská delegace měla s vedením pražského magistrátu a experty z Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy, jsem nabyl přesvědčení, že právě v oblasti chytrých technologií je velký prostor pro česko-izraelskou spolupráci," říká Kaiser. „U nás umíme posbírat a zpracovat velké množství dat, která jsou pro rozvoj města zásadní. Izraelští kolegové, zdá se, umějí množství získaných dat mnohem efektivněji využívat pro konkrétní aplikace," dodává.

VaV

Text: vedavyzkum.cz
Foto: MZV

Jak to vypadá, když to padá. O kybernetické bezpečnosti nemocnic

rubrika R spolupráce

Centrum česko-izraelských inovací a partnerství Moravské vysoké školy Olomouc ve spolupráci s ČISOK a Check Point Software Technologies připravilo na úterý 19. dubna hybridní workshop s názvem Jak to vypadá, když to padá, Kybernetická bezpečnost v nemocnicích. Akce probíhala pod záštitou Národního úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost (NUKIB) a Olomouckého kraje.

Loni založené centrum se zaměřuje na česko-izraelskou spolupráci v oblasti Smart Healthcare a bezpečnost ICT technologií v nemocnicích považuje za nutnou podmínku pro rozvoj digitálního zdravotnictví. Workshop představil aktuální bezpečnostní rizika ve zdravotnictví, zkušenosti z reálných útoků a vhodné strategie kybernetické obrany. Na workshopu vystoupili Lotem Finkelsteen, který je ředitelem Threat Intelligence and Research Area, světového lídra v oblasti enterprise security, zaměřeného na komplexní zabezpečení sítí zákazníků Check Point Software Technologies, Vojtěch Sikora z NUKIB, Matěj Kačic ze společnosti Security Avengers, Tomáš Šenk z Nemocnic Plzeňského kraje, Petr Foltýn z Fakultní nemocnice Ostrava, Martin Pospíšil z Tesco SW a Pavel Řezníček z české pobočky Check Point Software Technologies.

Akci je možné zhlédnout ze záznamu na:
https://www.vysilame.tv/cciip/sal

Text: Tomáš Jelínek
Foto: Centrum česko-izraelských inovací a partnerství

S Tomášem Pojarem o bezpečnostní situaci v Evropě

rubrika R naživo

Ve středu 16. března 2022 se v prostorách CEVRO institutu uskutečnil Kulatý stůl s poradcem Úřadu vlády ČR Tomášem Pojarem na téma současné války Ruska proti Ukrajině a jejího důsledku pro globální vývoj a roli Izraele v konfliktu. Tomáš Pojar zahájil přednášku obecným shrnutím aktuální situace na Ukrajině. Následovala diskuse moderovaná presidentem ČISOK Pavlem Smutným. Z publika padaly otázky na možnosti a efektivitu evropské pomoci Ukrajině, důsledky pro evropskou ekonomiku nebo předpověď následujícího globálního vývoje. Diskutující neopomněli rozebrat ani roli Izraele v probíhajícím konfliktu a možné důsledky pro jeho bezpečnost a podporu ze strany ostatních států.
Ačkoliv téma Kulatého stolu nebylo pozitivní, diskuse byla velmi živá a aktivně se zapojilo téměř celé publikum, které zahrnulo Tomáše Pojara mnoha dotazy. Děkujeme všem účastníkům za podnětnou debatu.

JF Text: Jan Feryna, GESHER
Foto: archiv Komory

Co nás stojí ekonomické krize?

rubrika R naživo

V podvečer 28. března pořádala Komora Kulatý stůl s Jiřím Rusnokem, guvernérem České národní banky. Hlavní téma setkání znělo: Co nás stojí ekonomické krize a jak z nich ven.
Pan guvernér reagoval ve svém úvodním slovu na dynamičtější události posledních let i měsíců v rámci evropského kontinentu a stavěl do jejich kontextu i situaci v České republice.
„Čeká nás mnoho příležitostí i výzev, takříkajíc nové rozdávání karet," zaznělo opakovaně v souvislosti jak s aktuálním děním, tak třeba i dlouhodobě diskutovaným Green Dealem. S optimismem se vyjádřil k finanční bilanci ČR, její expozici v důsledku krize, zejména pak k naší schopnosti z dané reality vytěžit.
Ve druhé části akce byl ponechán volný prostor pro kladení dotazů. Účastníci přinesli k pomyslnému kulatému stolu širokou paletu témat. Diskutovaly se konkrétní případy a kroky, otázky principů, všeobecných mechanismů fungování společnosti i některé související historické zkušenosti. Dostalo se na světové hráče, inspiraci těsně za našimi hranicemi či v Izraeli i na otázky lokálního charakteru.
Kulatý stůl proběhl v přátelském duchu, každému ze zúčastněných byl poskytnut prostor k přednesení tématu i přispění do následné diskuse.

BV Text: Barbora Vlasáková, GESHER
Foto: archiv Komory

V dubnu zasedala Valná hromada ČISOK

rubrika R naživo

Odpoledne 27. dubna se v Top Hotelu Praha uskutečnilo zasedání Valné hromady Česko-izraelské smíšené obchodní komory. V úvodu pronesla krátkou zdravici k přítomným členům J.E. Anna Azari, velvyslankyně Státu Izrael. Poté již započal oficiální program Valné hromady, kterou moderoval president Komory Pavel Smutný. Členové byli seznámeni s aktivitami a hospodařením Komory za rok 2021 a zároveň jim byl představen i plán akcí a rozpočtu na rok aktuální. Děkujeme společnosti TOP HOTELS GROUP, a.s., která byla partnerem této akce.

Setkání sekce VVI

rubrika R naživo

Červnové setkání členů sekce Věda, výzkum, inovace proběhlo v kavárně Art-n-Coffee. Večer moderovala Linda Štucbartová s Jiřím Schlangerem, který členy Komory informoval o chystaných akcích a probíhajících projektech. Pozvání přijaly dvě speakerky, advokátka Barbora Dubanská a Tereza Gagnon.
Barbora, zakladatelka advokátní kanceláře Dubanská & co., zaměřující se mimo jiné na zdravotnické právo a IT, si připravila příspěvek na téma Inovace a transfer technologií. Zaměřila se především na výzvy, kterým čelí české zdravotnictví z hlediska digitalizace a nedostatku sdílených datových sad, a nastínila příklady dobré praxe z Izraele, Německa a Velké Británie.
Tereza seznámila účastníky setkání s fungováním tzv. civic tech komunity Česko.Digital, kde působí na pozici Head of Partnership/Fundraising. Představila principy fungování a dosavadní úspěchy této komunity, příležitosti ke spolupráci i aktuální projekty. Organizace se podílela například na vzniku právě spuštěné aplikaci Preventivka. Členové následně diskutovali o svých zkušenostech v oblasti digitalizace.

Text a foto: Linda Štucbartová, členka rady ČISOK

Česká vědkyně zkoumá v Izraeli nové léky na Alzheimerovu chorobu

rubrika R VVI

Kateřina Veselá z 1. lékařské fakulty UK v Centru BIOCEV odjela v dubnu na dvouměsíční stáž na Tel Aviv University, aby zkoumala nové cesty v léčbě neurodegenerativních onemocnění. Studijní pobyt je součástí programu Czech-Israeli Innovation Internships, který mladým vědcům umožňuje poznat vědu v Izraeli se zaměřením na komercializaci a technologický transfer.

Program v pilotní fázi podpořily IOCB Tech, Česko-izraelská smíšená obchodní komora, 1. lékařská fakulta Univerzity Karlovy a Nadační fond Neuron. První studenti odcestovali koncem dubna. Projekt získal také podporu velvyslanectví Státu Izrael v České republice.

JUDr. Pavel Smutný, prezident Česko-izraelské smíšené obchodní komory, k tomu dodává: „V Izraeli náš program přivítali s nadšením a čeští studenti zamíří na špičková pracoviště, jakými jsou Weizmannův institut věd, telavivská univerzita nebo Technion. ČISOK se podpoře aplikovaného výzkumu a transferu technologií věnuje dlouhodobě. Ve spolupráci s partnerskou Izraelsko-českou obchodní komorou a Velvyslanectvím ČR v Tel Avivu pomáháme zprostředkovat další kontakty do co nejširšího spektra izraelských firem, tak aby studenti poznali komplexní vyspělý izraelský start-upový ekosystém. Těším se, že budou studenti po návratu schopni pomáhat rozvíjet podobný ekosystém i v ČR."

Jednou z účastnic programu je také mladá vědkyně Ing. Kateřina Veselá, doktorandka z Laboratoře medicinální chemie v Centru BIOCEV, kde se zabývá návrhem nových léčiv. Kateřina je má kolegyně, proto jsem si v rozhovoru dovolil přejít na neformální tykání.

Katko, jaké jsou tvé první postřehy? Vidíš nějaké rozdíly ve vědeckém životě v Čechách a Izraeli?
První dojem z telavivské univerzity nebo spíše z kampusu univerzity byl skvělý. Mají tu nádherně zařízené prostředí pro studenty, kde je spousta prostoru na to trávit čas mimo laboratoře. Musím přiznat, že takhle krásný kampus jsem viděla poprvé. Vybavení laboratoře je velmi skromné, ale to jim nebrání dělat špičkový výzkum.

Diametrálně odlišný je pracovní režim. Pro Izraelce je velmi důležitý osobní a rodinný život, proto začínáme kolem desáté a končíme ve čtyři odpoledne. Náš kolektiv je malý, ale úžasný v tom, jak spolu dokážeme sdílet své úspěchy. Izraelci jsou jinak nastavení. Rozhodně tu s vámi nebudou jednat v rukavičkách, ale naopak jsou poměrně rázní. Také obdivuji, jak si umí užívat život.

Ve svém výzkumu se věnuješ kurkuminu a jeho možnostem v onkologické léčbě, především hlavo-krčních nádorů. Většina čtenářů zná kurkumu jako žluté koření používané v indické kuchyni. Už méně se ví, jak prospěšná může být našemu zdraví. Jaký je potenciál kurkumy v léčbě mozkových chorob?
Kurkumin má široké spektrum účinků – protizánětlivé, antioxidační, ovlivňuje spoustu signálních drah v těle. Právě jedním z odvětví, mimo oblast nádorové léčby, kde je kurkumin skvělým kandidátem jako potenciální léčivo, jsou neurodegenerativní onemocnění. Věříme, že správně navržený derivát kurkuminu neboli kurkuminoid má obrovský potenciál pro využití jako léčivo na Alzheimerovu chorobu.

Do Izraele jsem s sebou přivezla dva námi navržené a syntetizované deriváty kurkuminu, které zkoušíme na experimentálních modelech paní profesorky Ilany Gozes, špičkové odbornice na neurodegenerativní onemocnění.

Máš stanovený výzkumný cíl, kterého bys chtěla během stáže dosáhnout?
Primárním cílem je dozvědět se více o komercializaci v Izraeli. S tímto tématem jsem oslovila několik izraelských farmaceutických společností, z nichž některé, například Tissue Dynamics, už schůzku potvrdili. Druhou částí mé stáže je samozřejmě výzkum. Dva měsíce je však krátká doba na dokončení nějakého komplexního projektu.

Ráda bych si alespoň ověřila pomocí in vitro testů na buněčných liniích, zda naše látky nějakým způsobem interagují a jestli má smysl je zkoušet na myších modelech. Každopádně se skupinou profesorky Gozes plánujeme dlouhodobější spolupráci. Jedna z jejich studentek by mohla přijet na BIOCEV a naučit se zase něco nového od nás.

Jak trávíš čas mimo univerzitní laboratoř?
Hodně čtu a poznávám okolí, což samozřejmě zahrnuje i návštěvu muzeí, galerií, ale i přírody a okolních měst. Myslím, že tady člověk nemá důvod se nudit, je tu spousta možností, jak se zabavit.

Děkuji a přeji úspěšnou stáž!

Text: Petr Solil, místopředseda redakční rady ČISOK
Foto: Archiv Kateřiny Veselé

ČESKO-IZRAELSKÁ SMÍŠENÁ OBCHODNÍ KOMORA bulletin

ČESKO-IZRAELSKÁ SMÍŠENÁ OBCHODNÍ KOMORA
Václavské nám. 802/56, 110 00 Praha 1, Česká republika
tel.: +420 224 032 161, e-mail: trade@cisok.cz
www.cisok.cz
CeskoizraelskaSmisenaObchodniKomora
@C_I_S_O_K

REDAKČNÍ RADA:
Ondřej Bočkay - předseda
Petr Solil - místopředseda
Pavel Košek - člen
Gabriela Horká - editor
vydáno: 30. 6. 2022 v Praze

titulní foto: Milan Mošna

GRAFICKÉ PRÁCE A VÝROBA:
fluke@flukeatelier.cz +420 777 257 746
www.flukeatelier.cz
FLUKE ATELIER